

Şahittir Gece Ve Sen Sevgili Okuyucu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 16 Ağustos 2018

Zaman yalpalıyor çatı katında imge işgali bir müşkülden kaçmak adına derinden derine kulaç attığım...

Aklımın iplerinde sallantı eseri nice basamak ve külüstür işgali ile beylik deyimlerin ihlali kem küm etmekten kafayı yediğim.

Şimdi mirim, desem ve el sallasam pencereden kaydı kuytu olmayan bir şehir gezginine mi dönerdi ismim sonra kolaysa topla arkamı, sen meftun şair.

Güme gittim bu gece.

Tembih ettim başımda uçuşan ilham perime...

Ah, soyut rafların meyyali ne ise akımsız elektriğin içimde kesildiği her mezat.

Kuyruk acısı mı yoksa şiirin, ben tepe taklak düşmeyi pekiyi becermişken...

Köhne bir evim vardı zamanın birinden bir de deli komşum aklımın merdivenlerinde inip çıkan ve sana hayat zehir zıkkım olsun, demeyi becerip günbegün seyrelen saçlarında yaşlı babasının.

Güme gittik gideli... iyi de demiştım ben bunu.

Şiirle çıkacaktım yola oysa ve otostop yaptı sayısız hece yine takılı hicvine yenik düştüğüm hayta ömrün engebeli arazisinde ne şirret ne de şeriat benzeri bir iklimde seğirirken her bir zevce, adını bilmediği kocasından sonra mıydı yeri adı olsa olsa kuma?

Zemherilerde üşüdüm bu gece oysaki havanın nemi ile ulaştık kırka.

Zan dediğin ne ki mirim?

Ziyan olduk olalı zayi mi tutuldu kalem?

Ah, aşkın kelamı...

Yırtık bir günce bitpazarında buldum seni sonrasını söylemeyim istersen yoksa kapılacağı hava akımında ben miyim tek destekçi yine mühürlü yüreğin külfeti... zaman aşımına uğramak neymiş, bunu

ben miydım son öğrenen?

Seni aşüfte şiir saçını başını yoldum yolacağım sonra zehir edeceğim sana ömrü ve görürsün o zaman, neymiş imgelem? Neymiş terennüm? Neymiş güdüm ya da içgüdünün esaretinde açlık hissi o dumura uğrayan köfte ekmekten mi alacaktım hıncını?

Baydım bayalı... ahretliğim, neredesin?

Bayıldım bayılacağım kaç gün kaldı söyle son şiire ve hazana?

Şimdimi mimle sen en iyisi bir de bakalım kahvenin telvesinde kimmiş gidip gelen hani olur da başı göğe erer Mualla Teyzemle düştüğüm yolda yazarı sevgili Nazan'ın hocalık kariyerinde ben kim oluyorum da bayat bir hikayeden çıkıp da yola erip ereceğim o son kademe?

Aklıma uydum ve yazdım.

Yazdım belki de uydum aklıma.

Şahittir gece ve sen, sevgili okuyucu: hadi gözüm seğirirken ben miyim vebali?

Ne kinim ne de kırım yakar beni ne de olsa yaladım yuttum Cemal ustayı.

Sahi, senin baban ne zaman öldü ya dün gör(m)düğüm kimdi?

Hadi, yükselelim burç misali ve örtelim dizlerimizi yaşlı nidalardan ördüğümüz kilimle sırtlayalım çantamızı ve düşelim yollara hem belli mi olur kimin kimi esefle süzdüğü şiir gözlüm?

Kuytularda bir yumurta vardı bir zamanlar ve deldim gagamla.

Ah, ben ki; kuşların kul esareti.

Zaman tahliye etse de bunca hüznü ve acıyı biz de seriliriz hani bir bir mutluluğun peyzajında çalakalem yaşamayı pek bir sevdiğimiziz.

Noktamı koydum şimdili sevgili mirim; yarına Allah kerim: beklerim hani sayfama!